

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

90. An Inquisitores possint animadvertere in frangentes Cedulones, in quibus declarantur excommunicati, & de aliis casibus ad S. Officium pertinentibus, qui sunt valde notati, Ex p. 4. tr. 8. res. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

RESOL. XC.

An Inquisitores possint animadvertere in frangentes cedulones, in quibus declarantur excommunicati, & de aliis casibus ad S. Officium pertinentibus, qui sunt valde notandi? Ex p. 4. tr. 8. Ref. 103.

Respondeo quod Cedulones excommunicationum, in quibus declarantur aliqui excommunicati deturpantes, sunt suspecti de hæresi, & ita in facto fuit decisum Romæ in casu contingenti in Curia Archiepiscopali Salernitana, & contra tales possunt procedere Inquisitores, ut observat inter alios Homobonus in *consult. moral. part. 4. resp. 16. vol. 1.* Item facientes Brevia cum characteribus, seu literis ignotis, vel dicentes, seu recitantes quasdam orationes pro sanandis infirmis, fabricantes imagines ceteras, & puncturis eas cruciando ad amorem, vel infirmitates inducendo, vel malicia faciendo, qui capillos, feramenta, clavos, lapides, &c. quæ postea evomentur ab ore maliciaforum, item aspicientes speculum, aut phialam cum candela & aqua benedicta, & dicentes aliqua verba pro inveniendis furtis, vel ad scienda secreta, hi omnes subduntur iudicio DD. Inquisitorum. Sicuti etiam spretores campanarum, ut quidam olim fuit, qui nocte Sabbathi sancti abstulit malleolum à quibusdam campanis, illum apponendo in arbore nudis, despectio enim & contemptus campanarum est unus de erroribus Turcarum, & hæc omnia docet Episcopus Viciacensis, Aloysius Riccius in *praxi tom. 1. ref. 423.* & alij penes ipsum.

RESOL. XCI.

An Inquisitores possint animadvertere in Concionatorem predicantem animas non detineri in Purgatorio ultra decem, aut viginti annos? Sed difficultas est, an opinio Soti, & aliorum circa hoc sit erronea, vel digna aliqua censura? Ex part. 4. tract. 8. Ref. 101.

Animas ultra dictum tempus non detineri in Purgatorio, docet Sotus in 4. dist. 19. quest. 3. art. 2. Ioan. de la Cruz in *direct. conscient. p. 2. de Sacramento. l. an. quest. de Indulgent. dub. 2. concl. 3.* Contrad. in *respons. cas. conscient. tom. 1. q. 118.* & Martin. Vivald. in *candelabro aureo, iussu Superiorum emendato, ubi in tit. 10. de purgat. n. 16.* sic asserit: Verum est quod, ut Sotus piissimus & Catholicus author ait, vix animam ullam esse viginti, imò nec decem annis in gravissima poena Purgatorii, quod etiam credo, etiam si nulla esset indulgentia, propter immensam Dei misericordiam, & propter tormentorum acerbiteriam. Ita Vivaldus.

2. Sed prorsus contrariam sententiam sustinendam esse puto, quam tueretur Bellarm. de *purgat. lib. 2. c. 9.* Loric. in *Theol. ver. Purgatorium, n. 8.* Coninch. de *Sacram. disp. 11. dub. 4. n. 38.* Molestel. in *sum. tom. 1. tr. 1. cap. 26. n. 112.* & alij. Sed difficultas est, an opinio Soti & aliorum sit erronea, vel digna aliqua censura? Suar. in 3. p. tom. 4. disp. 46. sect. 4. n. 6. negat, & asserit esse tantum incertam, & voluntariam. Verum Naldus in *sum. ver. anima, n. 2.* vocat illam periculosam erroneam, & Inquisitores in Hispania coegerunt quemdam Concionatorem hanc sententiam docentem se retractare, ut patet apud Henric. lib. 7. c. 16. n. 4. ubi sic ait: Quidam prædicant nullam animam detineri in Purgatorio ultra decem, aut viginti annos, cum poenæ sint multo graviiores, quam huius vitæ, & semper intensæ circa animam iustam: at hi non sine temeritate quadam ex levibus rationibus loquuntur contra morem Ecclesiæ, quæ pro defunctis & pro certa anima celebrat Anniversary, Missas, & Officia ultra 20. annos, nec rigor Dei est iniustus, si ab anima, quæ propriè non satisfacit, sed satis paritur, exigat longas poenæ, ut pro uno mortali exigat æternas. Quare illam sententiam quidam insignis Prædicator Minorita à S. Inquisitionis Senatu compulsi sunt retractare, eo quod retractat fideles ab operibus satisfactoriis, & Missis offerendis pro suis defunctis. Ita Henriquez, qui in glossa *lit. I.* ex Surio notat, quod quidam Innocentius Papa est in Purgatorio detinendus usque ad diem iudicii.

RESOL. XCII.

An Inquisitores non solum in propositiones hereticas, sed etiam in aliis inferioris note animadvertant? Et doctrina huius Resolutionis est valde notanda, & menti tenenda.

Et advertitur Episcopus ex Concilio contra pronuntiantes propositiones erroneas, temerarias, &c. procedere debere. Ex p. 4. tr. 8. Ref. 94.

Respondeo affirmativè, & ideo Petrus Lorca in 2. 2. D. Th. 9. 1. 1. art. 2. disp. 40. n. 1. sic ait: In praxi & usu Patrum S. Inquisitionis receptum est, non solum propositiones hereticas, sed etiam alias inferioris notæ cohibere, & in eos qui proferunt animadvertere pro qualitate & quantitate notæ. Habemus autem huius consuetudinis initium ex Concilio Constant. sess. 8. (quamvis dubitari non possit antiquiorem esse) in qua damnantur errores Viclephi sub hac forma verborum:

2. Præfatos articulos sancta Synodus examinari fecit, & lapsus refarciri, quibus examinatis fuit repertum, aliquos & plures ex ipsis fuisse, & esse notoriè hereticos, & à sanctis Patribus reprobatos, alios non Catholicos, sed erroneos, & scandalosos, alios & blasphemos, alios piarum aurium offensivos, nonnullos eorum temerarios, & seditiosos. Eodem tenore sententiæ postea usi sunt Pius V. Greg. XIII. damnantes assertiones Michaelis Baij. Hæc Lorca. Igitur in multis propositionibus DD. Inquisitores animadvertunt, ut in hereticis, erroneis, hæresim sapientibus, male sonantibus, & piarum aurium offensivis, temerariis, scandalosis, &c. de quibus authores non uno modo loquuntur, quinimò valde dissentiunt, unde in gratiam DD. Inquisitorum, & Qualificatorum S. Officii colligam hæc Doctores, qui de dictis propositionibus scripserunt, inter quos præcipue sunt isti, Augustinus Bariola, Consultor S. Officii, post flores commentariorum Pegnæ fol. 220. Zanardus in *direct. Theol. par. 1. præc. 1. cap. 3. §. 26.* Canus lib. 12. de locis, cap. 11. Albertin. de *agnesc. q. 61.* Simanca in *cañol. instit. tit. 54.* Cordoba in *quest. lib. 1. q. 17.* Aragon. & Bañez in 2. 2. q. 11. art. 2. Peyrinus in *privat. Minim. tom. 2. confit. 9.* Paul. V. §. 2. n. 19. Antopius Ricciullus tract. de *iure personarum, & c. lib. 5. cap. 8.* Paramus de orig. S. Inquisit. lib. 3. q. 3. n. 105. & seq. Suarez tract. de *fide disp. 19. sect. 2. n. 6.* & seq. Caltrus lib. 1. de *iust. l. 1. ret. punit. cap. 3.* Turrianus tom. 1. in 2. 2. disp. 55. dub. 3. Coninch de *actib. supernaturalib. disp. 18. dub. 8. n. 136.* & seq. Malderus in 2. 2. q. 11. art. 2. membr. 5. Tannerus tom. 3. disp. 1. q. 8. dub. 5. n. 97. Valentia to. 3. disp. 1. q. 1. pun. 1. Molestel. in *sum. tom. 1. tr. 11. c. 2. n. 55.* & seq. Turrecrem. lib. 4. p. 2. cap. 11. Caltrus Pal. in *op. mor. to. 1. tr. 4. disp. 1. punit. 1. n. 3.* & seq. & alij penes ipsos.

3. Non desinam tamen hic apponere verba Io. de la Cruz in *direct. conscient. par. 1. præc. 1. art. 1. concl. 3.* ubi sic ait: Inter propositiones contra fidem, ut patet ex Concil. Constant. sess. 8. alia est heretica, utpote quæ clarè constat contrariari fidei, ut ista, Christus non est

P P 3 Deas